

ДО ЮВІЛЕЙНИХ ДАТ

До 200-річчя Едварда Ліра (1812 – 1888)

УДК 821.111-312.1

СУМНИЙ АВТОР ВЕСЕЛОЇ ПОЕЗІЇ: ЕДВАРД ЛІР ТА ПОЕЗІЯ НІСЕНІТНИЦІ

Альона Анатоліївна Матійчак

amatiychak@gmail.com

Кандидат філологічних наук, доцент

*Кафедра іноземних мов для гуманітарних факультетів
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Вул. Коцюбинського, 2, 58012, м. Чернівці, Україна*

Анотація. Досліджується художня творчість Едварда Ліра, зокрема його поетичні нісенітниці. Акцентується роль Е. Ліра в популяризації жанрової форми лімеру в царині британської та світової поезії. Проаналізовано стилістику та жанрову специфіку лірівських віршів-нісенітниць (комічні рими, каламбури, параномазії, винахідливість у правопису, створення неологізмів за принципами омофонії, абсурдність історій тощо). Простежено зв'язок особистісних рис поета з його художньою творчістю.

Ключові слова: Едвард Лір, поезія нісенітниці, лімерик, вірш-нісенітниця, поетична жанрова форма, абсурдні історії, гра слів, почуття гумору, сміховинне.

Творчість Едварда Ліра (1812–1888), талановитого британського митця й родоначальника жанру поезії нісенітниці, що повсякчас викликала веселощі і сміх, стала для англійських читачів ковтком чистого повітря під час раціональної, стриманої Вікторіанської епохи. До поезії Ліра британська дитяча література переважно була сповнена „здорового глузду” і моральних повчань. На цьому тлі поява кумедних віршиків-нісенітниць Ліра стала справжньою літературною подією, а сам автор вважається „батьком англійського „нонсенсу”” (“father of English 'nonsense'” [5]). Уже понад двісті років його дотепна, життєрадісна, по-дитячому наївна, світла і водночас надзвичайно глибока за своїм змістом поезія, близька і рідна з дитинства кожному британцю, надихає письменників усього світу.

Згадуючи такий жанр гумористичної поезії, як лімерик (limerick), слід, перш за все, віддати шану цій непересічній особистості. Лір був людиною багатьох талантів: відомий ілюстратор, художник-пейзажист і поет, проте він став класиком жанру поезії нісенітниці (nonsense poetry). Варто згадати, що до жанру лімерика, який сам Лір постійно називав „нонсенсом”, у різні часи зверталися такі поети і письменники, як А. Теннісон, А. Ч. Суїнберн, Р. Л. Стівенсон, Льюїс Керрол, Венді Коуп, Марк Твен, О. Хакслі, Салман Русді, Юліан Тувім, С. Баранчик, Анатолій Качан, Юрко Позаяк та ін. Д. Хармс називав Е. Ліра одним зі своїх найулюбленіших авторів цього жанру, за яким міцно закріпився титул „батька лімериків” (“Father of Limericks”). До складання лімериків також долучилися Р. Кіплінг, Дж. Голсуорсі, Дж. Джойс, Дж. Апдайк, Роалд Дал і ще безліч відомих і безіменних поетів Англії, Ірландії, Америки, Франції, Німеччини та багатьох інших країн.

Цей характерний для британської поезії жанр зустрічається ще у народній творчості, зокрема у збірці дитячих віршів “Mother Goose's Melody” 1765 року, в якому також є віршик з притаманним римуванням:

Hickory, dickory, dock!
The mouse ran up the clock.
The clock struck one –
The mouse ran down.
Hickory, dickory, dock!

Часто народні лімерики „розповідали про якусь веселу чи неймовірну подію, в них висміювалися присутні чи знайомі люди” [1, с. 7].

За поетичною формою „лімерик – це п’ятирядковий вірш, що має риму за схемою aabba, з тристопним анапестом у першому, другому і п’ятому версах та двостопним – у третьому й четвертому. Проте система римування може бути порушена, як і кількість стоп у віршованому рядку, оскільки головним у лімеріку є розкута інтонаційно-синтаксична структура” [2, с. 557]. У канонічному лімеріку кінець останнього рядка повторює кінець першого.

Відомо, що „вірші, які за формою відповідають лімеріку, можна знайти вже у Шекспіра (застільна пісня в драмі „Отелло” або пісня Офелії в „Гамлеті”), тоді як саме поняття з’явилося в словниках лише в 1876 році, хоча вживалося й раніше. Термін „лімерик” використовувався у двох англомовних збірниках, а саме

„Історія шістнадцяти дивовижних бабусь” (1820), „Випадки з життя та пригоди п’ятнадцяти джентльменів” (1822) [2, с. 557]. Саме звідти цю форму запозичив Едвард Лір для своєї поетичної практики. Наприклад, вірші Едварда Ліра є своєрідною варіацією класичного лімерика, оскільки третій і четвертий верси у Ліра об’єднані в один із внутрішньою римою:

There was an Old Man with a flute,
A serpent ran into his boot;
But he played day and night,
Till the serpent took flight,
And avoided that man with a flute.
(Book of Nonsense [11-20]).

Грав дудар на дуду без угаву...
Зирк – аж змії йому лізе в халяву!
Та він грав-вигравав,
Поки драла змії дав –
Від музики, що грав без угаву.
(Переклад О. Мокровольського)

Безглузді, на перший погляд, лімерики Ліра, позбавлені будь-якого кульмінаційного моменту або вартісного сенсу, все ж, були бажаним джерелом розваги і втечі від обмежувальних стандартів та нав’язливої моралі вікторіанського суспільства. Дотепна гра слів Ліра, чудернацькі (втім, як і реальні) географічні назви й вигадані дивовижні істоти, комічні рими і параномазії, абсурдні історії, разом із диваками-персонажами, що порушують усталені моральні норми, були досить сміливим явищем для тогочасної поезії.

Власне, безглуздим віршикам-нонсенсам Ліра притаманна своя неповторна логіка. За спостереженнями О. Мокровольського (дослідника і перекладача творчості Едварда Ліра українською мовою), його герої „живуть на деревах і на стовпах, а розбившись навпіл, склеюються клеєм; дзвонять у двері, аж поки посивіють, хоч ніхто не відповідає ... навчають жаб співати, а каченят танцювати. Зовнішність у них відповідна їхнім вчинкам: то довгий ніс, який треба помагати носити, або на який сідають усі птахи, то страшенно довгі ноги, або кучері” [1, с. 8]. Дослідник акцентує також той факт, що персонажі Ліра живуть у злагоді з природою і в незгоді з суспільством, яке не терпить їхніх химер, зневажає, кепкує, засуджує цих сміховинних, проте щирих і великодушних вигадників-диваків.

За традицією народного лімерика, „у Ліра в кінці першого рядка часто називається „адреса” героя – село, місто чи країна: „Жив собі чоловік у Кілкені...”, далі розповідається про його дивний вчинок чи спосіб життя, а останній рядок „підсумковий”, мов луна, повторює перший. В цей останній рядок буває вкраплений „оцінний” епітет („нерозважний дідочок”, „смішний чоловік” тощо), який разом із „точною” адресацією героя створює

неповторний іронічний колорит” [1, с. 7]. Найчастіше героями його лімериків є сміховинний старий чоловік (an Old Man/an Old Person), кумедна молода леді (a Young Lady) або невизначеної статі дивакувата особа (a Young Person):

There was an Old Man
with a beard
Who said, 'It is just as I feared!
Two Owls and a Hen,
Four Larks and a Wren,
Have all built their nests in my beard!

[1-10]

There was a Young Lady of Dorking,
Who bought a large bonnet for
walking;
But its colour and size,
So bedazzled her eyes,
That she very soon went back to
Dorking.

[21-30]

There was a Young Person of Crete,
Whose toilette was far from complete;
She dressed in a sack,
Spickle-speckled with black,
That ombliferous person of Crete.

[21-30]

Так я й знав! – скрикнув дід
з бородою

Борода мені стала бідою.

В ній усяка пташва

Кубла, гнізда звива

Порядкує мені бородою.

(Переклад О. Мокровольського)

Для прогулянок панночка з Доркінга

Капелюшок придбала з пацьорками.

Тільки ж сліпить убір,

Затуманює зір...

Ой, назад хутчіше, до Доркінга!

(Переклад О. Мокровольського)

Руки й ноги у панночки з Криту

Від стороннього ока закрито:

У мішечок вузький

Весь у чорні цятки

Влізла скромна панночка з Криту

(Переклад О. Мокровольського)

Вправність Ліра у каламбурах, неперевершена гра слів і винахідливість у правопису, створення неологізмів за принципами омофонії є найяскравішими ознаками його лімериків:

Why must I suffer in this wind and gloom!

Roomattics in a vile cold attic room?

Коли він вигукує це в одному вірші своєї „Еклоги” (Eclogue, 1867), кожен кмітливий читач розуміє, що це від холоду страждає ревматик (Roomattic – Rheumatic). У його фантастичних істотах “higher-cynths” вгадуються квіти (hyacinths – гіацинти) чи “Seeze Ryder” (sea spider), що за звучанням виявляється морським павуком.

Читаючи кумедні, дотепні вірші Ліра, необізнаний з його біографією читач навряд здогадається, наскільки самотнім та неприкаяним був їхній автор. Двадцята дитина в родині не надто успішного біржового маклера Ієремії Ліра та його дружини Анни, хлопчик позбавлений батьківської ласки та опіки (відданий батьками на виховання неодруженій старшій сестрі, яка жила

окремо), хворобливий з дитинства, він страждав на епілепсію, астму, мав поганий зір. Коли Едварду було близько семи років, через постійну нестабільність, у дитини почали з'являтися ознаки депресії. Відтоді періоди глибокої депресії, які сам поет називав "Morbid", дошкуляли йому все життя.

Свою творчу кар'єру Лір розпочинає в чотирнадцять, малюючи квіти, метеликів і птахів, особливо папуг. У двадцять чотири – звертається до поезії, власноруч ілюструючи свої вірші, хоча офіційно початком поетичної творчості Ліра вважається 1846 рік, коли він у тридцятичотирьохрічному віці публікує першу збірку лімериків "A Book of Nonsense", яка мала величезний успіх, пройшла три видання і сприяла популяризації цієї поетичної форми. Ця весела книжечка із не менш кумедними малюнками з елементами карикатури і гротеску „одразу ж стала бібліографічною рідкістю ... і навіть Британська бібліотека нині немає примірника її першого видання, а мусить задовольнятися третім (1861)" [1, с. 6]. У 1865 році була опублікована друга частина цієї книги "The History of the Seven Families of the Lake Pipple-Popple", а в 1867 році з'явилася її найвідоміша частина "The Owl and the Pussycat", яку Лір написав для дітей свого покровителя, графа Дербі, – Едварда Стенлі. У фамільному альбомі (Knowsley Album, 1837) Стенлі збереглися перші сто двадцять вісім лімериків Ліра [4, с. 29]. За життя поета загальною вийшли чотири книги лімериків: "A Book of Nonsense", 1846; "Nonsense Songs, Stories, Botany and Alphabets", 1871; "More Nonsense, Pictures, Rhymes, Botany etc.", 1872; "Laughable Lyrics, A Fourth Book of Nonsense Poems, Songs, Botany, Music, etc.", 1877. Усі вони користувалися успіхом як у маленьких, так і дорослих читачів.

Проте цілий „букет” хронічних захворювань змусив Едварда Ліра залишити рідний Туманний Альбїон, з притаманним йому вологим та холодним кліматом, і поневірятися світами, шукаючи натхнення та засобів існування. В його поетичній та митецькій творчості знайшли свій відбиток Французька Рив'єра, Греція та Італія, Албанія, Корсика і Мальта, Єгипет, Індія та Цейлон. Мандруючи ними, Лір розраджував себе поезією та живописом, а свої спогади та враження від подорожей публікував у прозових творах ("Journal of a Landscape Painter in Albania and Illyria", 1841; "Excursions in Italy", 1846; "Views in the Seven Ionian Islands", 1863; "Journal of a Landscape Painter in Corsica", 1870).

Досить влучна назва біографії Едварда Ліра "Life of a Wanderer" („Життя Блукача”), написаної Вівієн Ноакс [9]. У

буквальному сенсі вона вказує на постійні поневіряння Ліра, поки, зрештою, він не облаштувалася на своїй віллі Теннісон (Villa Tennyson) у Сан-Ремо на Середземному узбережжі Італії у 1880 році. У цих мандрах письменниця вбачає „відсутність у нього відчуття власного коріння, безцільність, самотність і невизначеність, що також є метафорою емоційного життя Ліра, його почуття туги, яке так часто грайливо визирає крізь абсурдну поверхню його віршованих небилиць” (“rootlessness, aimlessness, loneliness, and uncertainty, is also a metaphor for Lear’s emotional life and for the sense of melancholy that so often peeps through the playfully absurd surface of his nonsense verse”) [6]. Підтвердження цьому знаходимо й у віршованому автопортреті Ліра, в якому обігрується почуття тлінності власного життя:

He reads but he cannot speak Spanish,
He cannot abide ginger-beer;
Are the days of his pilgrimage vanish,
How pleasant to know Mr. Lear!

Дослідники творчості поета звертають увагу і на такі теми лімериків Ліра (“A Book of Nonsense and More Nonsense”, 1862), як „виключення, самосвідомість (представлена головно носами), відчай, жорстокість покарання, погані манери, збентеження, соромливість, неконтрольовані частини тіла (волосся, ніс та ін.), виняткові навички або здібності і комічне” (“exclusion, self-consciousness (represented especially by noses), despair, cruelty, punishment, bad manners, embarrassment, shyness, uncontrolled bodily parts (hair, noses, etc.), exceptional skill or ability, and the ridiculous”) [11]. Так, уже згаданий лімерик “There was an Old Man with a beard” поєднує в собі кілька з цих тем – незвичайні частини тіла (борода; до речі, Лір також носив бороду), сором’язливість, збентеження і сміхотливість. Комічне часто містить частку жорстокості, і лімерики Ліра лише підтверджують цей факт.

Парадоксальне поєднання життєствердного творчого первня із вразливістю, меланхолійністю, ніяковінням за свої фізичні вади та самотнім, мандрівним життям поета свідчить про неповторний, особливий світогляд цієї неординарної особистості, вільного художника, знавця кількох іноземних мов, музично обдарованої людини. Лір унікав галасливих зібрань, метушні, розкриваючи свої таланти лише близькому колу вірних друзів. Як підкреслює О. Мокровольський: „Лір поклав на музику багато віршів – своїх і поета-романтика Альфреда Теннісона, часто їх виконував високим тенором і так зворушливо, що друзі плакали, слухаючи його” [1, с. 7]. Проте найбільшу шану та захоплення читачів Лір здобув саме

завдяки своїм вигадливим веселим лімерикам та незвичному поєднанню слів. Його самобутній внесок до лексичного запасу англійської мови (Oxford English Dictionary) відзначають численні дослідники та перекладачі поезії Ліра. В англomовному світі поетові слова-нісенітниці (nonsense words) вже стали загальноновживаними [12]. Окрім яскравих неологізмів (“runcible spoon”, “scroobious”, “plumdomphious” та ін.), Лір вдавався й до різноманітних художніх засобів, спантеличуючи читачів не лише змістом, а подекуди й формою. Приміром, “Cold Are The Crabs” [8, с. 63] радше написаний з дотриманням традицій сонета, за винятком драматично вкороченого останнього рядка:

Cold are the crabs that crawl on yonder hills
 Colder the cucumbers that grow beneath,
 And colder still the brazen chops that wreath
 The tedious gloom of philosophic pills!
 For when the tardy gloom of nectar fills
 The ample bowls of demons and of men,
 There lurks the feeble mouse, the homely hen,
 And there the porcupine with all her quills.
 Yet much remains – to weave a solemn strain
 That lingering sadly – slowly dies away,
 Daily departing with departing day.
 A pea green gamut on a distant plain
 Where wily walrusses in congress meet –
 Such such is life.

Холодні краби, що лазять по горбах
 Байдужіші за овочі, які ростуть внизу,
 І холодніші мідних щелеп, що гризуть
 Виснажливий морок у філософських книжках!
 Коли пізнього мороку нектаром наповнюється
 Глибока чаша і демонська, і людська,
 Ховається там і миша слабка, і птиця свійська,
 І дикобраз усіма голками настовбурчується.
 Нам залишаються лише урочисті наспіви,
 Коли мотив затяжний сумно-слабо згасає,
 Щоденно прощаючись з днем, що минає.
 На віддаленій рівнині зелені переливи
 Де моржі підступні на зустрічах спілкуються
 Такі таке життя –

Більше того, лімерики Ліра були опубліковані в різних форматах. Схоже, у своїх рукописах Лір писав лімерики у стільки

рядків, скільки вміщувалося під його кумедною ілюстрацією [10]. У перших трьох виданнях більшість з них набрані у три рядки. Зберігся й такий екземпляр, в якому на обкладинці видання увесь лімерик набраний у два рядки:

There was an Old Derry down Derry, who loved to see little folks merry;

So he made them a book, and with laughter they shook at the fun of that Derry down Derry.

Уперше спробу опублікувати повне зібрання поезії нісенітниці Ліра (“The Complete Nonsense Book”) було здійснено у 1912 році, оновлений варіант якого вийшов у 1947 році під назвою „Усі нісенітниці Едварда Ліра” (“Complete Nonsense of Edward Lear”). Відтоді книги Ліра, перекладені багатьма мовами світу, користуються не меншою популярністю.

Визнаний за життя автор, талановитий художник-натураліст, Лір усе життя був надзвичайно скромною, невибагливою людиною. Його біографи згадують, що Ліру навіть випало дати кілька уроків малювання самій королеві Вікторії, його творчістю захоплювалася англійська аристократія, проте він не став придворним, кишеньковим поетом, обравши нелегке життя митця-блукача. Втім схвальні відгуки про його творчість від людей, яких він поважав і якими захоплювався, були для Ліра вельми приємними, зокрема висока оцінка Джона Раскіна у Pall Mall Gazette від 15 лютого 1886 р.: „Звичайно, найбільш благодійною і невинною з усіх колись написаних книг є „Книга нісенітниць”, з її наслідуванням колядки, неповторністю і свіжістю та досконалим ритмом. Я справді не знаю жодного автора, якому наполовину так вдячний за свою розраду, як Едварду Ліру. Я віддаю йому першість у сотні моїх улюблених авторів” (“Surely the most beneficent and innocent of all books yet produced is the “Book of Nonsense”, with its corollary carols, inimitable and refreshing, and perfect in rhythm. I really don't know any author to whom I am half so grateful for my idle self as Edward Lear. I shall put him first of my hundred authors”) [10].

Як бачимо, не лише вразливий Лір, але й інші справжні поціновувачі мистецтва серйозно ставилися до його поетичних нісенітниць, які й сьогодні зачіпають тонкі струни душі, розбурхують уяву і, в поєднанні з малюнками, являють собою унікальну цілісну творчість, яка глибиною і неоднозначністю привертає увагу шанувальників поезії, літературознавців та перекладачів.

1. *Lip E.* Небилиці / Едвард Лір ; [пер. з англ. та вступне слово О. М. Мокровольського]. – К. : Веселка, 1989. – 220 с.
2. Літературознавча енциклопедія : в 2 т. / автор-укладач Ю. І. Ковалів.– К. Академія, 2007. – Т. 1. – 608 с.
3. Biography of Edward Lear [Electronic resource]. – Available at : <http://www.poemhunter.com/edward-lear/biography/>.
4. *Chitty S.* That Singular Person Called Lear: A Biography of Edward Lear, Artist, Traveller and Prince of Nonsense / Susan Chitty. – New York : Atheneum, 1988. – 305 p.
5. Edward Lear [Electronic resource]. – Available at : <http://www.edward-lear.com/AAlearpage.htm>.
6. Edward Lear: Biography [Electronic resource]. – Available at : <http://www.poetryfoundation.org/bio/edward-lear>.
7. *Lear E.* Nonsense Books [Electronic resource] / Edward Lear. – Available at : <http://www.bencourtney.com/ebooks/lear/>.
8. *Lear E.* Teapots and Quails / Edward Lear ; ed. by Davidson and Hofer. – Cambridge : Harvard University Press, 1953. – 63 p.
9. *Noakes V.* Edward Lear: Life of a Wanderer / Vivien Noakes. – Boston : Houghton, 1969. – 359 p.
10. *Rozzo M.* The height of nonsense / Mark Rozzo // Los Angeles Times/ Book Review. January 05, 2003.
11. *Snider Cl.* Edward Lear: Victorian Trickster [Electronic resource] / Clifton Snider. – Available at : <http://www.csulb.edu/~csnider/edward.lear.html>.
12. *Tovey B.* Higher-cynths, lower-cynths, and Seeze Pyders: why Lear's 'nonsense' language is more than just fun [Electronic resource] / Beth Tovey. – Available at : <http://blog.oxforddictionaries.com/2012/05/lears-nonsense-language/>.

ГРУСТНЫЙ АВТОР ВЕСЕЛОЙ ПОЭЗИИ: ЭДВАРД ЛИР И ПОЭЗИЯ БЕССМЫСЛИЦЫ

Алена Анатольевна Матийчак

amatiychak@gmail.com

Кандидат филологических наук, доцент

*Кафедра иностранных языков для гуманитарных факультетов
Черновицкий национальный университет имени Юрия Федьковича
Ул. Коцюбинского, 2, 58012, г. Черновцы, Украина*

Аннотация. Исследуется художественное творчество Эдварда Лира, в частности его поэзия нонсенса. Акцентируется роль Е. Лира в популяризации жанровой формы лимерика в британской и мировой поэзии. Проанализирована стилистика и жанровая специфика лировских стихов-нелепостей (комические рифмы, каламбуры, параномазии, изобретательность в правописании, создание неологизмов по принципам омофоничности, абсурдность историй и т.д.). Прослежена связь личностных черт поэта с его художественным творчеством.

Ключевые слова: Эдвард Лир, поэзия бессмыслицы, лимерик, забавно-абсурдное стихотворение, поэтическая жанровая форма, игра слов, абсурдные истории, чувство юмора, смехотворное.

SAD AUTHOR OF FUNNY POETRY: EDWARD LEAR AND NONSENSE POETRY

Aliona Matychak

amatiychak@gmail.com

Department of Foreign Languages for Humanitarian Colleges

Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University

2 Kotsiubynskiy Street, 58012, Chernivtsi, Ukraine

Abstract. The article is devoted to the study of Edward Lear's art and literary works, in particular his nonsense poetry. The attention is drawn to E. Lear's role in popularizing the limerick genre form in British and world poetry. The purpose of the article is to analyze humorous poems by Edward Lear in the aspect of genre study. The style of Lear's versification (his short and silly poetic rhymes) is analyzed. The research of the style and genre specific of his nonsense verses (comic rhymes, puns, paronomasia, creativity in spelling, creating neologisms according to the principles of homophony, his weird creatures and absurd stories, etc.) is carried out. The influence of the poet's personal features on his creativity is observed with reference to his drawings and illustrations. Psychological and biographical facts are considered in the research and allow understanding the poet's world outlook.

Key words: Edward Lear, nonsense poetry, limerick, nonsense verse, poetic genre form, word-play, absurd stories, sense of humour, the ridiculous.

References

1. Lear Edward. *Nebylytsi* [A Book of Nonsense]. Kyiv, 1989, 220 p. (in Ukrainian).
2. *Literaturoznachna entsyklopediia* [Encyclopaedia of literary criticism], avtor-ukladach Iu. I. Kovaliv. Kyiv, 2007, vol. 1, 608 p. (in Ukrainian).
3. Biography of Edward Lear. Available at: <http://www.poemhunter.com/edward-lear/biography/> (accessed 12 September 2012).
4. Chitty S. *That Singular Person Called Lear: A Biography of Edward Lear, Artist, Traveller and Prince of Nonsense*. New York, 1988, 305 p.
5. *Edward Lear*. Available at: <http://www.edward-lear.com/AAlearpage.htm> (accessed 12 September 2012).
6. *Edward Lear: Biography*. Available at: <http://www.poetryfoundation.org/bio/edward-lear> (accessed 12 September 2012).
7. Lear E. *Nonsense Books*. Available at: <http://www.bencourtney.com/ebooks/lear/> (accessed 12 September 2012).
8. Lear E. *Teapots and Quails*. Cambridge, 1953, 63 p.

9. Noakes V. *Edward Lear: Life of a Wanderer*. Boston, 1969, 359 p.
10. Rozzo M. The height of nonsense. In: *Los Angeles Times/ Book Review*, January 05, 2003.
11. Snider Cl. *Edward Lear: Victorian Trickster*. Available at: <http://www.csulb.edu/~csnider/edward.lear.html> (accessed 12 September 2012).
12. Tovey B. *Higher-cynths, lower-cynths, and Seeze Pyders: why Lear's 'nonsense' language is more than just fun*. Available at: <http://blog.oxforddictionaries.com/2012/05/lears-nonsense-language/> (accessed 12 September 2012).

Suggested citation

Matyachak A. Sumnyi avtor veseloï poezii: Edvard Lir ta poeziia nisenitnytsi [Sad Author of Funny Poetry: Edward Lear and Nonsense Poetry]. *Pytannia literaturoznavstva*, 2013, no. 87, pp. 7–17. (in Ukrainian).

Стаття прийнята до друку 12.11.2012 р.